

Miért végzetesen elhibázott a helyhatósági szférában végrehajtani szándékozott központosító állami szerepvállalás növelése a helyi önrendelkezés, a helyi érdekérvényesítési lehetőség megcsorbitása, valamint a hatósági-fegyelmező rendépítő jogkörök elvonása és a szubszidiaritás felszámolása révén? – teszi fel a kérdést a tanulmány.

Az alábbiakban változtatás nélkül közöljük a polgármester úr véleményét tartalmazó dolgozatot. Várjuk az észrevételeket.

A tervezett önkormányzati reform (a szubszidiaritás elve szerinti hatékony működés egyre teljesebb felszámolása iskolapéldájának) végzetes hibái

avagy

Az állam rendeltetésszerű és hatékony működésének alapköveit képező erős helyhatóságként működtetett önkormányzatok megerősítésének igénye az 1990-es társadalmi viszonyokhoz képest 2011-ben még hatványozottabban időszerűvé vált

Miért **végzetesen elhibázott** a helyhatósági szférában végrehajtani szándékozott központosító

állami szerepvállalás növelése a helyi önrendelkezés, a helyi érdekérvényesítési lehetőség megcsorbítása, valamint a hatósági-fegyelműző rendépítő jogkörök elvonása és a szubszidiaritás felszámolása révén???

I.

A vidéki végvárok túlélésért folytatott mindennapi harcaiban Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyében, konkrétan az 1800 fős **Érpatak** településen szerzett polgármesteri tapasztalataim, valamint a mára már közel száz konkrét meghívásnak eleget tevő

Érpataki Modell

megismertetését szolgáló országjárás során tapasztalt igen súlyos és országos méretűvé vált társadalmi problémák fényében áttanulmányozva a Belügyminisztérium által kiadott, és a „strukturális reformokat” előíró valutaalap és világbank „szakértőin” kívül, magyarországi szakmai stábhoz nem köthető 44 oldalas „önkormányzati reformkonceptiót”, az állapítható meg, hogy

(a szubszidiaritás kulcsfontosságú elvét sárba tiporva) annak a nemzetközi pénzügyi oligarchiák által sakkban tartott mai modern állam fokozott állami szerepvállalásának erősítését szorgalmazza, mely mai állam a nemzetközi pénzügyi körök általi megszállás és erős befolyásoltság miatt nem képes a közérdek megvalósulását garantálni, hanem döntően a nemzetközi pénzkartellek és transznacionális vállalatok hazai érdekekkel ellentétes céljait kénytelen kiszolgálni.

Ezen állami szerepvállalás erősítése az önkormányzati szférában a helyi érdeket megtestesítő erős önkormányzatiság rovására a nemzetközi világszervezetek magyarországi gyarmatosító befolyásának erősítését célozza, a helyi organikus életfeltételek kialakulását és az országos **közfeladatok helyi érdekű megvalósulását pedig a legkifejezettebben rombolja**

. (Az állami szerepvállalást erősíteni a gazdasági életben kell, a közjó képviselője érdekében működtetett, s mára feladott állami szabályozó szerep visszavétele-felerősítése vonatkozásában a túlliberalizált nemzetközi és magántőke túlterjeszkedő társadalmi és gazdasági közérdek-károsító szerepének határozott korlátozásával.)

A fentieket támasztják alá azon döbbenetes tények, melyek szerint a meghirdetett, de elmaradt „széleskörű” egyeztetések után a magyarországi szakmai szervezetek (Töosz, Mősz, Faluszövetség, Fidesz falutagozat, Fidesz-Kdnp frakció stb.) hazai érdeket megfogalmazó álláspontjaiból közel félév után semmilyen lényegi észrevételt nem sikerült beépíteni a kormánykoncepcióba és továbbra is az eredeti (valószínűsíthetően héber eredetiből magyarra fordított) **valutaalapi-világbanki 44 oldalas változatot lényegi változtatások nélkül készíti a kormány sarkalatos törvénykénti elfogadásra.**

Ezáltal Magyarország előtt álló 30-50 év közjogi berendezkedése során a nemzeti érdekérvényesítés egyik fontos lehetőségétől-értékterétől és a nemzeti önvédelem legegészségesebb és leghatékonyabb (immun)rendszerétől végleg megfosztják hazánkat, mert **a nemzetközileg jelentősen befolyásolt és ezért kiszolgáltatott állam túlkapásai ellen egészséges immunrendszerként viselkedő, erős helyhatóságként működtetett mai önkormányzatok a hatósági jogköröktől (vagyis a „fegyvereitől”) és a humán erőforrásától (vagyis a „hadseregétől”) megfosztva és rendeletalkotási s intézményvezető kinevezési önrendelkezési jogában csorbítva (vagyis az érdemi intézkedési és önvédekezési lehetőségeit megnyirbálva) oly mértékben legyengítik és kiüresítik,**

funkciótlannítják és súlytalanítják, hogy az így létrejövő vidéki

látszatönkormányzatok

a helyi érdekekkel ellentétes, mindig „fejlődésnek és haladásnak” beállított nemzetközi kifosztó szervezetek brutális érdekérvényesítésével szemben teljesen tehetetlenné válnak és **ezáltal hazánk önérdék-érvényesítő és önvédekező szerepe ezeken az utolsó frontokon (az önkormányzati szférában) is megsemmisül.**

/Ugyanez a sötét átalakítást (átkaotizálást) hajtják végre a nemzetközi hatalmi érdekek kiszolgálására kényszerített és ennek a kényszernek erélyesen ellenállni és eltökélten szembeszállni nem merő kormánnyal pl. a bírói karnak a most még szubszidiaritás elve szerint létrehozott és az igazságszolgáltatás érdekeit képviselni hivatott öngazgatási szerve (OIT) vonatkozásában is, de ugyanezen hatékonyság romboló átalakítás van tervben a Megyei Rendőrfőkapitányságok hatáskörébe tartozó bevetési alosztályok („megyei kommandók”) átszervezése vonatkozásában is, ugyanis itt is a megyei

rendőrkapitányság szubszidiaritás elve szerinti önálló mozgósítási hatáskör megszűnik és átkerül egy olyan „magasabb” központosított állami szintre Terrorelhárítási Központ (TEK), mely a hatékonyságnövelés babonáját sugallja, de gyakorlatilag a megyei kapitányságok szuverenitását rombolva és kiszolgáltatottságukat növelve éppen a hatékonyságukat csökkentik, mert a szubszidiaritás működési elvét nélkülöző magasabb szintnek lehet egy olyan súlyos hátránya, hogyha az nincs pl. az adott megyei szint, az érintett helyi viszonyok magasabb-mélyebb ismeretével, az adott viszonyok összefüggésrendszerének teljesebb átlátásával is párosulva, akkor éppen arról (a szubszidiaritás elvének működését nélkülöző) úgynevezett „magasabb” szintről lehet esztelenül költségnövelő módon és végzetesen melléfogni az adott közösséget érintő fontos (esetleg sürgős) döntésekben./

II.

Az önkormányzati reformkoncepcióban végzetes hibaként figyelmen kívül hagyott

alapvető fontosságú tények és igazságok:

1./ A rendszerváltást követően a törvény erejénél fogva 1990-től megszűntek a korábbi községi közös tanácsok. Ekkor azonnal elemi erővel jelentkeztek a megelőző négy évtized **kényszer egyesítés** einek a megszüntetésére és az önállóságuk visszaszerzésére irányuló kezdeményezések,

a beteg kényszeregyesítésekből a települések egyöntetűen kimenekültek Záhonytól Zalaegerszegig, Szécsénytől Szegedig az ország területén mindenütt minél előbb megszabadulva a járásközpontok gyámkodása alól. Ennek a zsákcú

t jelentő embertelen beteg rendszernek egyértelmű okai mai napig nem lettek feltárva, de az biztos, hogy egy ilyen reakció az önkormányzatiság rovására centralizált, a szubszidiaritás elvét felrúgó fokozottan államosított rendszer helyi

településfojtotató és gazdátlan működésének tanúbizonysága

2./ Légből kapott előítélet, hogy a helyi szereplők jogköreinek leépítése által a centralizált állami szerepvállalás fokozása csodaszerként megoldja a problémákat, megoldást a helyi szereplők aktív befolyásának-önrendelkezésének megtartása-megerősítése mellett egy nemzeti érdek jegyében álló erős állami (ellenőrző-felelősségre vonó) kontroll hozhat. Ezt legeklatásabb módon bizonyítja a

közbiztonság

kérdése, ennek hatékonyságát sem az állami monopolhelyzet gátlástalan erősítésével, az önkormányzatok és a civilek kizárásával, hanem éppen ellenkezőleg a helyhatóságok és a civilek bevonásával a helyi szervek és a helyi társadalmi élet megerősítésével és összehangolt mozgósításával lehetne hatékonyabbá tenni (Lásd a néhány éve még büntől züllő és mára virágzóvá tett, békés cigány-magyar együttélést megvalósító Érpatakot, mely

eredményeket nem a több száz milliós integrációs projektek és 20-30-50 milliós liberális szociológiai tanulmányok miatt értük el, hanem a helyhatósági jogkörök bátor, település érdekét szolgáló alkalmazásával és szinergikus összehangolásával

). A helyi önrendelkezésnek ki kell terjednie a hatósági fegyelmező-rendteremtő és közösség-szervező önvédelmi jogkörökre is, ezektől az önkormányzatok büntetlenül és komoly károkozások nélkül nem foszthatók meg, ezen hatósági jogkörök megtartása-átadása-visszavétele saját döntés kérdését, a saját önrendelkezés részét kell képeznie. Ugyanúgy, ahogyan a szülőt sem lehet megfosztani a mindennapos gyermeknevelés során a fegyelmező jogköröktől azzal az ürüggyel, hogy ő nem óvónő, ő nem tanító, ő nem pszichológus, ő nem pedagógus stb. és ezért majd az lesz az „üdvözítő megoldás”, az igazi nevelés, ha a nevelő-fegyelmező jogköröket elveszük tőle és a mindennapi életben a gyermekekkel folyamatos kapcsolatban lévő szülő ezeket az intézkedéseket megrendeli a járásközpontban lévő gyermekpszichológustól, pedagógustól stb, s attól kezdve pedig a szülőnek elég lesz olyan jogkörök megtartása, hogy milyen színű ruhát ad a gyerekre, milyenre vágatja a gyerek haját, milyenre festeti a gyermek szobáját stb. Ezzel a szülők-gyermekek és önkormányzatok-lakosok hasonlaltal szeretném érzékeltetni a szabadkőműves önkormányzati reformkoncepciónak az abszurd de természetesen „hatékonyak és költségtakarékosnak” beállított megoldási javaslatát a önkormányzatok átalakítására vonatkozóan.

Ez a koncepció eleve bukásra ítélt, mely a bevezetése után rövid idő alatt mérhetetlen sok társadalmi feszültségnek veti el majd a magját, mely a közbiztonság egyre kezelhetlenebb voltában fog kulminálni a helyi érdek szerinti rend kialakításának és megvédésének lehetőségei-eszközei hiánya miatt természetesen a polgárháborús viszonyok létrehozásán dolgozó háttérhatalmi erők és azokat kiszolgáló kollaboráns politikai garnitúrák legnagyobb örömére. A közbiztonságot, mint szolgáltatást, mint a saját közösségből kiragadott és más szintre áthelyezett hatékony döntéseket ma is megrendelné a kiszolgáltató vidéki ember, de nem kapja meg, hanem kap helyette nagyon alacsony hatékonyságú látszatintézkedéseket és az önkormányzati reform után pedig ezek a hatékonyság nélküli látszatintézkedések fognak fokozódni és szaporodni sokkal több, a kormányhivatal jogkörébe áthelyezett hatósági területeken.

3./ A nemzetközi érdekeket kiszolgálni kénytelen mai állam számtalan monopolizált területen ma sem látja el a rendeltetésszerűen feladatát, ezért teljesen alkalmatlan újabb és újabb feladatok átvételére az önkormányzatoktól, ezért a túlterjeszkedő államosítás helyett az ellenőrző és felelősségre vonó szigorú állami kontrollt kellene fokozottan erősíteni, melyet el tudna látni és ez által sok száz milliárdos gazdasági visszaélést ki lehetne szűrni és meg lehetne előzni. A politikai élet vonatkozásában a ma tapasztalható korrupciótengerben nem egy olyan elszámoltatási kormánybiztost kellene éveken keresztül magányos don Quijote-i harcban alkalmazni, akinek nincs irat-lefoglalási, házkutatási stb. jogköre, hanem egy kb. 100 fős ügyészségi-rendőrségi stábot kellett volna felállítani és 6 hónap alatt, példás büntetéseket kezdeményezve a bűnöző politikusokat bíróság elé kellett volna állítani, és a bűncselekmények elévüléstől sem kellene tartani. (A mai állam számtalan monopolizált területen ma sem látja el a rendeltetésszerűen feladatát: például az előbb említett *közbiztonsági feladatok* mellett a *honvédelmi feladatok* at, vagy az *állami gyámügyi és gyermekvédelmi feladatok* at, vagy az *egészségügyi feladatok* at stb. Az egészségügyről nem érdemes beszélni, mert ha valaki bemegy egy kórházba, akkor saját szemével láthatja az állami szerepvállalás teljesítésének elégtelen voltát. De illusztrációként álljon itt még egy példa: Az állam a NATO csatlakozáskor vállalta, hogy a

honvédelemi költségekre a GDP 2,2 %-át fogja fordítani évente, ezzel szemben a tények azt mutatják, hogy, a 2000-ben még a GDP 1,7%-át teljesítette, 2010-re pedig nem hogy növelte volna a honvédelem kiadásait, hanem lecsökkentette 1,14%-ra úgy hogy ezen lecsökkentett költségvetés jelentős részét a külföldi missziókban herdálja el. Becslések szerint pedig nemzetközi pénzülgarchiák nagy öröme negatív rekordként a GDP 1%-a alá csökken a honvédelemre fordított éves összköltségvetés, természetesen

a pénzügyi háttérhatalmak parancsát, a GDP 2,5%-ában megállapított költségvetésihiány-célt, azt bármi áron /az állami feladatellátások veszélyeztetése és a társadalom tovább nyomorítása ellenére/ tartani kell! Ezen tények is mutatják, hogy ezen állami szerepvállalások túlterjeszkedő erősítése végzetes a magyar társadalom szempontjából, ugyanis még egy önmagát nemzetinek nevező kormányzat esetében is az elsődleges szempont az ország kifosztói érdekének teljesítése (hiánycél teljesítése, államadósság-törlesztés stb.) a társadalmi kötelezettségek rovására, az állami feladatellátások elsődleges megvalósítása helyett.

Teljes rejtély: Hogyan és milyen forrásból akarja az állam a jövőben ellátni ezen régi és új feladatait a többletfeladatok átvállalása után kevesebb költségből???

Ezen a Fidesz kampányában és írott programjában meg sem említett, de a világbank és valutaalap által parancsként kényszerített „strukturális reformok” és baljós megoldások erőltetett megvalósítása gyakorlatilag **a feladatellátások megszűnését is magával vonhatja** éppen úgy, amint ez az ország jelentős részében a közbiztonság terén tapasztalható:

látszatképzések vannak, de hatékony állami feladatellátás nincs. A vidéki termelés beindítása bármilyen erőlködés ellenére sem lesz lehetséges az erős közbiztonság megteremtése (a

helyi rendőrség

és a kötelezően felállítandó

helyi mezőrség

, valamint az

erős helyhatóságként működtetett önkormányzatok hatósági jogköreinek szinergikus egyesítése által

i hatékonyság-fokozás) nélkül.

Megismételjük, hogy a vidék felemelkedésének útja **nem** a szubszidiaritás elve szerinti organikus működés szisztematikus felszámolása (jegyzői szabálysértési hatósági jogkör megvonása, jegyzői gyámhatósági jogkör elvétele és a helyi önkormányzat minden fegyelmező és közösségrendező jogkörének totális leépítése),

hanem

a helyi közösség minél több típusú önvédekező-önrendelkező szervének a kvázi hatósági jogkörrel való felszerelése és ezen helyi erős jogkörrel felruházott szervek (helyi jegyzői szabálysértési hatóság, helyi jegyzői gyámhatóság, helyi jegyzői adóhatóság, helyi gyermekvédelmi szolgálat, helyi védőnői szolgálat, helyi rendőrőrs/kmb szolgálat, helyi mezőőrség stb.) egymás tevékenységét felerősítő szinergikus összhangjának a megteremtése, kiegészítve egy erős lakossági és egy erős felettes hatósági (ellenőrző és felelősségre vonást is kieszköző) kontrollal.

A szubszidiaritásnak megfelelően 2 helyi, intézkedési jogkörrel és önvédekezési lehetőséggel felruházott mezőőr 2600 külterületi Ha-on hatékonyabb és többet ér, mint 400 belterületi Ha-on 100 intézkedési és védekezési lehetőség nélküli polgárőr. Természetesen a háttérhatalom hamis ideológiai érvrendszere könnyen megtudja győzni a bárgyú politikai eliteket arról, hogy fokozottan a jogkör nélküli polgárőrség támogatására van óriási szükség és nem a hatékony mezőőrségre, ugyanis így lehet a támogatásokat komoly hatékonyságfokozás nélkül elkölteni. Egyébként megemlíthetnénk a híres Amerika joggyakorlatát, mely szerint a magánterületen megengedett önvédelmi célú fegyverhasználat is a szubszidiaritásnak megfelelő komoly egyéni „hatósági” jogkört engedélyez az állampolgároknak a társadalmi élet működőképességének biztosítása érdekében és nem a szubszidiaritás lehetőségének totális felszámolása jelenti a „hatékony” megoldást, amint azt a hazánkban, az egyik gyarmaton végrehajtatják a kollaboráns kormányokkal.

4./Téves az a feltételezés, hogy az állami szerepvállalás eszetlen növelése és a helyi feladatok indokolatlan lecsökkentése automatikusan a közérdek érvényesülését és a közjó biztosítását, valamint a racionálisabb megoldás megvalósulását hozza maga után, mert az állami szerepvállalás túlterjeszkedő közvetlen erősítése (a nemzetközi lobbik által felügyelt pártpolitikai befolyások folyamatos meglétével) éppen a **korrupció melegágyának a megvetését és az állam kiszámítható és racionális működésének a**

romlását eredményezheti.

Amikor a központosítás által és a fokozott állami felelősségvállalás nevében az önkormányzatoknál bevezették a központi

ASZA gépek

használatát, akkor valósult meg minden önkormányzat esetében a legdrágább üzemeltetés (pl. a festékpatronok beszerzése az ország összes informatikai boltjának árkinálatától drágábbá vált), de ugyanilyen megoldás volt a centralizált és fokozott állami felelősségvállalás nevében a

Sulinet

en keresztüli számítógép-beszerzések, a „

kakaóbiztos” klaviatúrák

, vagy a

bombabiztos széfek

stb. esete is. Minden hatékonyságnövelő és racionalizálást ígérő hamis politikai retorikával ellentétben a gyakorlatban egyetlen egy dolog valósult meg: a normál piaci beszerzésekhez képest minden önkormányzat esetében 20-30-50 %-os árnövekedés jött létre úgy, hogy

az önkormányzatok a fokozott állami szerepvállalásnak nevezett állami önkény (törvényesített korrupció) ellen semmit nem tudtak tenni.

5./ Ahol az aktuális kormánypártok pártpolitikusi által önkormányzati szinten megvalósult „az állami szerepvállalás erősödése” az önkormányzatokban, ott szinte mindenütt **megjelent a korrupció és a gazdasági bűnözés**

, ott nagyon sok helyen megjelent a nemzetközi pénzintézetek érdekeit kiszolgáló és azoknak busás hasznot biztosító

kötvénykibocsátások

,

hitelfelvételek, értelmetlen beruházások

és ezek általi sokszor a közösséget sújtó kilátástalan vagy megterhelő önkormányzati

eladósodottságok rendszere

(a teljesség igénye nélkül: Budapest, Esztergom, Hódmezővásárhely, Kaposvár, Nyíregyháza, Debrecen stb.).

Az önkormányzatok eladósításáért és a kötvénykibocsátásokért döntően (a nemzetközi pénzülgarhiák által felügyelt és irányított) bal és jobboldali pártok (nemzeti érdekképviselőről megfeledkező „politikaipari holdingok”) **párthú és nagyokos pártpolitikusi a felelősek, itt ők**

, mint az igazság jól informált letéteményesei és az állami szerepvállalást megvalósító hatalom birtokosai már bemutatták a (kollaboráns pártkatonákon keresztül) fokozott állami szerepvállalás pusztító és végzetes hatásait.

Elég ha a fővárosban látott Demszki-Hagyó-Hunvald-félék pártpolitika által uralt „fokozott állami szerepvállalására”, vagy az elmúlt évben Esztergomban megvalósult pártkatonák pártpolitikai „összefogása” általi „állami szerepvállalások fokozása” során tapasztalt anomáliákra utalunk, egyébként említhetnénk az elképesztően pökhendi, de a kollaborációs tevékenységük következtében az erős háttérhatalmi kapcsolataik miatt a pártgépezetektől el nem távolítható, első vonalbeli pártfunkcionáriusok „erős állami szerepvállalást megtestesítő”, településük eladósodottsága tekintetében „kiemelkedő” polgármesteri és/vagy gátlástalanul arcátlan parlamenti tevékenységük (pl. a váratlanul benyújtott módosító javaslataik, hiányzásaik, álláshalmazásaik stb.) során folyamatosan megvalósuló durva közérdek sérelmeket. Ezen **saját pártjukban kulcspozíciókat megszerző, gátlástalanságuk és arroganciájuk által hangadóvá és meghatározóvá vált, felelőtlen, s ugyanakkor hataloméhes és ezért könnyen kollaboránssá tehető politikusok fokozott állami felelősségének erősítése helyett**

a nemzet jövője szempontjából sokkal üdvözítőbb a helyi önrendelkezések megerősítésének útja.

Pénzügyi oligarchiák által irányított állami szerepvállalások erősítése az önkormányzati szféra rovására = az állami feladatellátások gyakorlati megszűnésével és látszatellátásokra való kicserélésével.

III.

Az elmúlt 20 évben az állam működése úgy lett átszervezve, hogy az a nemzet érdekei helyett a nemzetközi pénzügyi körök embertelen profitmaximalizáló globális uralmi rendjének a mielőbbi és minél teljesebb kiszolgálását teljesítse. Ezért ennek az állami

szerepvállalásnak az erősítése a helyi önkormányzatiság rovására nem lehet a nemzet érdeke.

A 90-es évekkel kezdődő átfogó társadalmi változások és a gazdasági-politikai szerveződések *új viszonyai*

azt a figyelmen kívül nem hagyható és döntően

nagy befolyással bíró új politikai akaratképzési szintek megjelenését jelentő helyzetet teremtettek

,
melyben a nemzetközi tőkéscsoportok

és annak különböző helyi rezidensei

meghatározó befolyással vannak a pártokra és az aktuális kormányokra,

s ezáltal jelentős mértékű

demokratikus deficitet okoznak a mai állam működése vonatkozásában.

Ma ezen befolyások miatt

a demokrácia egyre teljesebb kiüresítését eredményezik,

s e miatt a demokratikus választói akarat még elvi szinten sem érvényesül a mai állam működése során.

„A piaci szerveződés erői ... az államok határait átszelve alakították ki működési mechanizmusait, és nemzetközi szervezetek illetve erre irányuló nemzetközi szerződések révén **kiszabadították magukat az egyes államok ellenőrzése alól.** Ez a változás egyrészt **megnövelte azoknak a szerveződéseknek a szerepét, melyek már korábban is léteztek a globális tőkés csoportok együttműködési formáiként**, másrészt újak jöttek létre...

Szerveződésük átfogó egésze azonban más logika alapján működik... Alapvető jellemzőjük, hogy

a

nagy pénztőke felett rendelkezők szűk csoportjai szervezik

, és az, hogy több országban együttesen építik ki forrásaikat és egyes részeit. Vagyis míg a politikai akaratképzés többi formája a demokratikus elven, a meggyőzésen, és az így nyert tagságon, illetve szavazóbázison nyugszik, és így nyeri el erejét, addig ez a szerveződési forma közvetlenül a pénztőkék és az általuk ellenőrzött vállalkozói tőke erején, és ezen keresztül lép be a társadalom feletti ellenőrzésért folyó politikai küzdelmekbe. ...

e szerveződési formánál az erőt nem a szavazatszerzés logikája adja, hanem a pénztőke maga,

és ennek révén - a tömegmédiák és a szellemi szektorok részleges uralása nyomán - szerzik meg a közvélemény támogatását, amennyiben egyáltalán szükséges ez a piaci ellenőrzésen túl.

Mindezek mellett a tömegmédiák nagy részének pénzügyi ellenőrzésük alá vonásával egy átfogó közvélemény-formáló gépezetet tudnak teremteni. **Ezen az úton bizonyos fokig a demokratikus elven szervezett pártokat is az ellenőrzésük alá tudják vonni.**

A differenciálódott politikai logika és a demokratikus politikai formák - pártok, érdekegyesületek és mozgalmak - mellett **tehát ezekre a politikai szerveződésekre is figyelni kell a politológiai elemzésekben.** ” (Pokol Béla "Jegyzetek a transzatlanti uralmi rend kiépüléséről" – tanulmány)

IV.

„A **strukturális reformok** fő célja a lokalitások védekezőképességének végleges szétroncsolása, hogy semmi ne akadályozza az erőforrások szabad kiszivattyúzását. Vagyis a globalitás erői a lokalitások értékmezőihöz való szabad hozzáférést követelik ...” (Bogár László)

„A **rendszerváltás fedőnevű program nem más, mint a globalitásnak egy Magyarország nevű lokalitás felszámolására tett meglehetősen brutális kísérlete**”. (Bogár László) Így az 1990-ben bekövetkezett politikai változás az nem hozott állami függetlenséget és szabadságot, hanem gyakorlatilag egy birodalomváltás következett be. Magyarország birodalmi függése változott, még alávettebb lett és ezáltal sokkal kifosztottabbá vált, **melyet mutatnak a békeidő dacára, a háborús időszakok során jelentkező veszteségeket is felülmúló nemzetpusztító folyamatok bekövetkezése, melyet kétségtelenné tesznek a nemzeti vagytonvesztésre vonatkozó adatok (az elmúlt 20 év alatt 100-200 milliárd dollárnyi közvagyon eltűnt), az államadósság megnövekedésére vonatkozó adatok (az elmúlt 20 év alatt a közvagyon értékesítése-eltűnése ellenére közel 100 milliárd dollárral növekedett az államadósság), valamint a népesség fizikai talapzatában (reprodukciós képességében és egészségi állapotában) bekövetkező drámai romlások.**

Tekintettel arra a tényre, hogy 1990-ben csak egy olyan birodalomváltás következett be melyben a birodalmi függés sokkal erősebbé és kegyetlenebbé vált, ezért az 1990-ben megfogalmazott törvényhozási szándék és követelmény, hogy a nemzet szempontjából káros állami túlsúly és az esetleges állami túlkapásokkal szemben szükséges az önkormányzatok autonómiáját megerősíteni, ez a követelmény ma hatványozottan **időszerűbb**

„A jogállam megfelelő önállósággal rendelkező, demokratikusan megalakított és működő, helyi önkormányzatokban lelheti meg tartópilléreit. Az

erős önkormányzatok

révén olyan önszervező helyi hatalomgyakorlás valósul meg, amelyben a lakosság közvetlenül, illetve választott helyi képviselői útján a törvények keretei között önállóan intézheti a helyi ügyek széles körét. Önkormányzati rendszerben a helyi közösségek demokratikusan gyakorolják önállóságukat. ... a helyi önkormányzatok képessé válnak arra, hogy helyben önfejlődési folyamatokat indítsanak el, a köz megelégedésére hatékonyan igazodjanak a helyi sajátosságok és igények sokszínűségéhez, önkormányzati minőségükben és önállóságukkal kapcsolódjanak az országos közfeladatok helyi érdekű megvalósításához.

A helyi önkormányzatok széles feladat- és hatáskörükben eljárva kifejezik a helyi közakaratot, megjelenítik a helyi érdeket. Ilyen módon a már kiépült helyi önkormányzati rendszer arra is képes, hogy korlátokat állítson a központosítás túlzó törekvéseivel szemben.

1949-ben történelmi útvesztés volt, hogy hazánkban fel kellett számolni az évszázados tapasztalatokkal rendelkező önkormányzati típusú helyi szerveződések.”

(

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény általános indoklása)

Ma az önkormányzati szféra vonatkozásában megfogalmazott fokozott államosítási szándék, a központosított állami szerepvállalás erősítése az önkormányzati autonómia és helyi érdekérvényesítés rovására **nem a magyar nemzet érdekét szolgálja, hanem a bennünket függésben tartó nemzetközi pénzligarchiák agresszív gyarmatosító érdekeit.**

Települési szinten a település élete vonatkozásában a helyi önrendelkezés csorbítása és a helyi érdekképviselő félretolása és a nemzetközi tőkéscsoportok által befolyásolt és irányított, nem autonóm és ezért a közérdeket határozottan szolgálni nem tudó állami akarat fokozott érvényesítése az önkormányzati szférában egyfajta „takarékoság, költség-racionalizálás és hatékonyságnövelő átalakítás szükségessége” nevű (mindig és minden rombolás alátámasztására elő vehető) politikai babona és varázsérv nevében csakis a nemzetközi kifosztó-gépezetnek való újabb és talán az egyik legvégső térnyeréséhez (másik oldalról pedig a nemzet végső leigázásához) szükséges feltételrendszer biztosítását jelenti.

V.

Ha a **nemzet érdekét szolgáló strukturális reformok** at akarunk, akkor nem a nemzetközi pénztőke további gyarmatosító szándékai érvényesüléséhez kell a feltételrendszert

tökéletesíteni, hanem ezen

pezetek működését kell felülvizsgálni

kifosztó-gé

és ennek kell a nemzeti érdekeket szolgáló strukturális reformok alkalmazásával
gátat szabni,

ugyanis a rendszerváltás rendszere megbukott, toldozgatásnak helye nincs. „

A rendszer menthetetlen

, és minél később ismerik fel és látják ezt be a politikus oligarcháink, annál súlyosabb árat kell fizetnünk a kilábalásért.” A magyar nemzet önérdek-érvényesítő s önvédő lehetőségeit eltipró és a globális uralmi világrend magyarországi berendezkedését biztosító közjogi rendszert kell sürgősen elkezdni leépíteni! Ezen feltételrendszert szentnek és sérthetetlennek elfogadni nemzetellenes bűn, ugyanis az ezen brutális mértékű kamat- és profitszvattyúk működését biztosító szisztéma általi kifosztottság mellett a nemzet talpra állítása lehetetlen. Mindezek miatt

nem

a globális világbirodalom térhódításának útjában lévő

erős helyhatóságként működő önkormányzatiság

ot kell felszámolni,

hanem

a térhódítást egyengető csápokat kell mielőbb eltávolítani.

Ø Például:

1./ a legnagyobb nyilvánosság előtt felül kell vizsgálni a Nemzetközi Valutaalap működését, mert **A Nemzetközi Valutaalap alapokmányának kihirdetéséről szóló 1982. évi 6.**

törvényerejű rendelet

hatályba helyezte ezen szervezet alapokmányát. Az ekkor megfogalmazott célok mára bizonyítottan és kétséget kizáróan nem valósultak meg, ugyanis az alapokmány I. cikke szerint a

Valutaalap célja a nemzetközi monetáris együttműködés előmozdítása, valamint

„megkönnyíteni a kiegyensúlyozott növekedést, és ezáltal hozzájárulni a foglalkoztatottság és a reáljövedelem magas szintjének előmozdításához.”

A Nemzetközi Valutaalap hazánkban nem e szerint, hanem ezen célokkal (hosszú ideje és folyamatosan) ellentétes módon működik, a megfogalmazott célokat folyamatosan sárba tiporja, ennek ellenére mind vagyoni mind személyi vonatkozásokban alkotmányellenes módon mégis fel van ruházva állampolgárság fölötti érinthetetlenséget és sérthetlenséget biztosító s vérlázító privilegizált plusz-jogokkal

/lásd a

mentességekről és a kiváltságokról szóló IX. cikket

: mentesség a bírói eljárás minden formája alól, mentesség a hatósági eljárások alól, a kutatás, igénybevétel, foglalás, elkobzás, kisajátítás és a végrehajtási vagy törvényes zár alá vétel minden formája alól, a Nemzetközi Valutaalap minden vagyona és követelése mentes a korlátozásoktól, rendszabályok, ellenőrzések és bármilyen természetű moratórium alól, a Nemzetközi Valutaalap tisztviselői és alkalmazottai: (valamennyi kormányzó, ügyvezető igazgató, helyettes, bizottsági tag, a XII. Cikk 3. szakasza alapján kinevezett képviselő, a fenti személyek valamennyi tanácsadója) hivatalos minőségben végzett tevékenységük tekintetében mentesek a jogi eljárás alól stb, stb./

Akinek kételyei vannak a valutaalap „hatékony munkájáról” és működésének „kiváló eredményeiről”, annak számára álljon itt néhány felvilágosító adat Bogár László közgazdász professzor *Magyarország felszámolása és A rendszerváltás bukása* című munkáiból:

- Magyarország gazdasági fejlődését előmozdítani hivatott Nemzetközi Valutaalap hazánk közjogi gazdasági életébe való beavatkozása óta az elmúlt 30 évben „csak az anyagi értelemben vett nemzeti vagyon is kb. 150 milliárd dollárral csökkent A kettőt nyugodtan össze is adhatjuk, mármint az adósságok növekedését, meg a vagyoncsökkenést, mert az adósság valójában negatív vagyon. Ez azt jelenti, hogy kb. 250 milliárd dolláros vagyonvesztés ment végbe: részben úgy, hogy eltűnt a nemzeti vagyon, részben pedig úgy, hogy növekedett az adósságunk. Tehát megterheltek minket – ha úgy tetszik – jelzálog van a maradék vagyonunkon is. Hasonló nagyságrendű, szintén **kb. 100-150 milliárd dolláros veszteség van abban is, hogy tehát az átlagkereset ma alacsonyabb, mint a 30 évvel ezelőtti. Ez így összességében csak erre a 30 évre nézve, kb. 400 milliárd dolláros veszteség, amely gyakorlatilag megfelel a mai teljes anyagi értelemben vett egész nemzeti vagyonnak.**

Vagyis Magyarországnak csak az anyagi értelemben vett nemzeti vagyona is ebben az időszakban nagyjából a felére csökkent.”

- „A nemzet gazdasági kifosztásának egyik megrendítő mozzanata számokban kifejezve ... Az összes megtermelődő tiszta haszon 90%-a, amely a magyar gazdaságban létrejön egy év alatt,

az itt tevékenykedő legnagyobb multinacionális vállalatoknál – kb. két tucat globális nagyvállalatról van szó – halmozódott fel. **Ez olyan szélsőséges osztozkodási arány egy országon belül, amely párját ritkítja az egész világon. Ez már nem is latin-amerikai, hanem afrikai szintű kifosztása egy országnak.**

És ha figyelembe vesszük, hogy ez '88-ban még nulla volt, akkor elképesztő a dinamika, plusz az a feltételezés, hogy ez akár 100%-ká is válhat.”

- „A „hosszú rendszerváltás” döntő eleme **az adósságcsapda**, amelynek létrehozása egyértelműen hatalom-gazdasági hadműveletnek tekinthető. Az volt a célja, amelyet egyébként sikeresen el is ért, hogy a függés, és a kiszolgáltatottság olyan szintjét hozza létre, amelynek nyomán elkezdődhet a politika-technikai „színpad” átrendezése is, vagyis hivatalosan is elkezdődhet a „rendszerváltás látványtechnikai szakasza”. Hogy mennyire hatékony ez **a máig is működő „adósságszivattyú”**

, azt jól jelzi, hogy miközben

a közvagyon a GDP 150%-ról 30%-ra csökkent, a nettó államadósság aránya 30%-ról 70%-ra nőtt, vagyis a 120%-nyi „vagyon többlet” a rendszerváltás 20 évében (1988 és 2008 között) 40%-nyi „vagyonhiányra” váltott át.

- „Az adósságcsapdából eredő „tisztá veszteség” tehát eddig 250 milliárd dollár. Ugyanezt fejezi ki egy másik metszetben az az összefüggés, miszerint a magyar államháztartás kötelezettségei az elmúlt 20 évben 100 milliárd dollárral nőttek, miközben eszközállománya a privatizáció következtében 100 milliárd dollárral csökkent. Ez azt jelenti, hogy **míg 20 évvel ezelőtt az eszközök és követelések volumene nagyjából azonos volt, ma a magyar államháztartással szembeni követelések állománya több, min hétszer(!) akkora, mint az összes eszköze.**

Vagyis a magyar állam a legmélyebb csőd állapotában van, hiszen eszközállománya már csak a töredékét fedezi a vele szemben álló követeléseknek.”

- „Így a globális kapitalizmus ellenőrzés nélkül maradt, ezért fordulhatott elő, hogy amit magyar gazdaságnak nevezhetnénk, azt lényegében felszámolták. A magyar gazdaság helyén ma két, egymáshoz szinte egyáltalán nem kapcsolódó szegmens található. Az egyik körülbelül 2 tucatnyi multinacionális vállalatból álló idegen „enklávé”, míg a másik a kis- és közepes vállalkozásokból álló magyar szektor. Fordított arány érvényesül, hiszen **a multik töredékét, mintegy 10%-át alkalmazzák a magyar munkaerőnek, ehhez képest a profitból való részesedés pontosan fordított.**

Az összes profit 90%-át realizálták ezek a vállalatok. Ami csak azért lehetséges, mert **lényegében egyáltalán nem fizetnek adót**

, amit pedig formálisan befizetnek, azt különböző kedvezményeken keresztül, akár 100 milliárdos állami támogatások formájában vissza is kapják.”

- „A globális erőforrás-szivattyúk 1988-ig „csak” a „kamatágon” szívták ki a jövedelmet az országból, ám ezt követően a multinacionális vállalatok megjelenése és gyors térnyerése egyre inkább a „profitágon” kiszivattyúzott jövedelmek túlsúlya irányába mozdította a fizetési mérlegben „viszonytalan transzferként” értelmezhető erőforrás-egyenleget. Ma az ezen a címen kiszívott erőforrások évente kb. 7.000 milliárd forintot tesznek ki, és ennek nagyobbik fele – mint láttuk – a hazautalt profitból, kisebbik fele pedig az adósságszolgálatból származik.”

- „Hogy milyen ereje is van ennek a lényegében ellenőrizhetetlen „túlhatalomnak”, arra egyetlen adatként álljon itt a reálbérek és a profitok növekedési ütemében meglévő hatalmas különbség **az 1988 és 2008 között 20 év során. Ebben az időszakban, amely a rendszerváltás első két évtizedét fogja át, a reálbérek évi átlagos növekedése mindössze 0,7%-ot tett ki, miközben a profitok növekedési üteme, kb. 23% volt.**

Ha figyelembe vesszük, hogy ennek nyomán ma már a magyar gazdasági térben megtermelődő profitok közel 90%-a a multinacionális vállalatoknál koncentrálódik, képet alkothatunk arról, hogy valójában kik is főszereplői ennek az egészen szélsőséges hatalom-gazdasági asszimetriának.”

Ezek **nyers gazdasági tények és cáfolhatatlan igazságok**, melyeket a globális média agyonhallgat és nem engedi, hogy a magyar társadalomban ezek elbeszélhetőek legyenek és tudatosuljanak. Ettől függően ezeknek olyan kijózanító igazságoknak kell lennie a nemzet sorsáért felelősséget érző emberek számára, a magyar nemzetet ért brutális felszámolási szándékok vonatkozásban, hogy ezek után ezen szervezetek tevékenységét „szent tehénnek” tekinteni és ezen kegyetlen rombolás után továbbra is biztosítani részükre hazánkban

1.)
az összes állampolgár fölötti, törvényen kívüli sérthetetlenséget és törvények fölött állóknak járó szuperjogokkal a kiváltságos védelmet, valamint

2.)
a további szabad térhódításukat szolgáló önkormányzat-kiüresítő és ezáltal vidékfelszámoló parancsainak-diktátumainak pedig „szükséges, hatékonyságnövelő és racionalizáló” „strukturális reformként” való végrehajtása felér a végső nemzetgyilkosságot kiszolgáló bűnrészes hazaárulással, ugyanis ezt a „reformot” (

értsd: merényletet

), mármint

a helyi közösségek helyhatósági önvédekező és önkormányzati önrendelkező rendszerének a szétverését, már nem biztos, hogy túléli

, mert amikor a beteg az immunrendszere legyengítésével és végső megszüntetésével

gondolják meggyógyítani, ugyanis az „orvosok” szerint minden baj forrása az, hogy az átkozott immunrendszer még mindig működik és helyette egy csodadoktorok által kívülről („egy magasabb szintről”) koordinált működés lesz az üdvözítő csodagyógyulás, az már a **gyógyításnak álcázott gyilkossági kísérlet utolsó művelete.**

Ø **Vérlázító dolog és megalázó helyzet, hogy az állam hatékony működésének alapköveit jelentő erős helyhatóságoknak-önkormányzatoknak kell koldulni a törvényhozás hangadó és kollaboráns képviselőinél, hogy méltóztassanak biztosítani az alapvető alkotmányos önrendelkezési és hatósági jogukat a szubszidiaritás elvének megfelelően, ugyanakkor az ország kifosztásáért felelős idegen érdekcsoportok (Nemzetközi Valutaalap, Világbank, multinacionális cégek stb.) profitja-vagyona, s tagjai, képviselői és tanácsadói pedig korlátlan mértékben törvények fölötti státuszt élveznek a törvényhozás kollaboráns-komprádor képviselőinek jóvoltából, az idegen érdekcsoportok törvényfölötti jogait pedig egyáltalán nem akarják csorbítani, hanem ezek parancsára készülnek megnyomorítani a magyar vidéket az önkormányzatok kiüresítése és funkciótalanítása általi megbénításon keresztül. Úgy, hogy sem a 2006-os sem a 2010-es Fidesz pártprogramban, valamint a kampányban egyetlen szó sem esett alkotmányozásról, önkormányzati stb. reformról. http://static.fidesz.hu/download/zet/pr_ogramfuzet.pdf**

Ø **2./ Meg kell kezdeni a devizahitelek szerződéseinek felülvizsgálata mintájára a Nemzetközi Valutaalap durva visszaélései miatt mesterségesen irreális mértékűre növekedett államadósság újratárgyalását**, és jelentős mértékű csökkentését, a fiktív részek jóváírását-eltörlését. Ajánljuk mindenki figyelmébe a média által agyonhallgatott **Izland-i** eseményeket: kollaboráns kormány elzavarása, 93%-os arányú népszavazás általi államadósság visszafizetésének megtagadása, bankok államosítása, bankárok és politikusok letartóztatása stb. Reméljük, hogy senki sem gondolja komolyan, hogy a nemzetközi hitelfolyósító intézetek csak a magánszemélyekkel kötöttek törvénytelen szerződéseket és az állammal szemben viszont a korrektség megtestesítői voltak, ugyanis *„mai áron legfeljebb 12 milliárd dollár volt az az összeg, melyet többletforrásként-hitelként bevontunk a 70-es években. Mégis, mai áron ezért a 12 milliárd dollárért csak kamatként 170 milliárd dollárt fizettünk ki, az adósságunk pedig 100 milliárd dollárral több, ami azt jelenti, hogy ezért a 12 milliárd dollárért eddig 270 milliárd dollárt fizettünk ki.”* (Bogár László: A

rendszerváltás bukása, p.53)

Aki ezt az irdatlan és brutálisan igazságtalan hitelmennyiséget törvényesnek és visszafizetendőnek, valamint visszafizethetőnek tekinti az vagy egy utolsó piszkos hazaáruló gazember, vagy teljesen hülye.

Ø **3./ A hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi XCII. törvény (Hpt.) 210. §** -át, sürgősen hatályon kívül kell helyezni, és megszüntetni a bankok számára nyitva álló egyoldalú szerződésmódosítási lehetőséget! Egyébként ez nemzetközi gyakorlattal és az uniós irányelvekkel is teljesen ellentétes, de nálunk mégis hatályos. (A *hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi XCII. törvény (Hpt.)*)

210. §. (3)

Fogyasztóval kötött kölcsönszerződésben vagy pénzügyi lízingszerződésben az ügyfél számára kedvezőtlenül kizárólag a kamatot, díjat vagy költséget lehet egyoldalúan módosítani.!!!???)

Ø **4./ A neoliberális és nemzetellenes közjog helyett meg kell kezdeni a minimum ezer éves szakrális közjogi hagyományok felélesztését és a történeti alkotmány Szent Korona tan szerinti jogfolytonosságának helyreállítását.**

Ø **5./ Végre kell hajtani sürgősen a védtelen két legnagyobb nemzeti kincs (termőföld és ivóvízbázis)**

idegen tulajdonba kerülését megakadályozó alkotmányos védelmét.

Ø **6./** Drábik János és Varga István útmutatásainak megfelelően országos szintű helyi pénz bevezetése által a jelenlegi magánpénzrendszer helyett **munkafedezetű közpénzre** kell sürgősen áttérni. Vissza kell venni a monetáris hatalmat. Ezeket az erőfeszítéseket már nem lehet kikerülni.

Ø **7./** A gazdasági életben és a különböző társadalmi alrendszerekben elkövetett liberalizáció, túlzott magánosítás s az inadekvát közjót sértő piacosítás helyett és ezek helyén kell (!!!) az állami szerepvállalások növelése-fokozása az elsovadt közérdekvédő gazdasági szabályozó szerep visszaállítása által, (gyógyszer-liberalizáció, tankönyv-liberalizáció, média-liberalizáció, **energia-liberalizáció**, /a kizárólagos állami rendvédelmi monopóliumra valós veszélyt jelentő fegyveres magánhadseregeket létrehozó/ őrzés-védelmi liberalizáció stb, **meztörése**) stb.

Ø Magyarország szempontjából végzetesen hibás az a nemzetmegsemmisítésre törekvő, a globális világrend térhódítását szolgáló közgazdasági szemlélet, mely a költségvetési egyensúly megteremtése („a hiánycél megtartása”) érdekében az államháztartás nemzetfelszámoló strukturális reformjai általi újabb és újabb és újabb kiadáscsökkentéseket (megszorításokat) célozza meg a társadalmi közfeladatok ellátásait minél több területen folyamatosan ellehetetlenítve, ahelyett, hogy az országot kifosztó multinacionális cégek, bankok profitszivattyúinak korlátozásával növelné a bevételeket, valamint a megfizethetetlen és törvénytelen államadósság felülvizsgálatával, valamint a multinacionális cégeknek „járó” támogatások megvonásával csökkentené az államháztartás kiadásait.

VI.

Mindezekből következően álláspontunk szerint a bizonyítottan jól működő hatékony önkormányzati rendszer reformját, ha az a magyar nemzet érdekeit akarja szolgálni, akkor a következők szerint kellene megvalósítani:

Ø az 1990-ben megfogalmazott állami túlkapások lehetőségének csökkentésére irányuló elvek fokozottan érvényesek. A nemzetközi pénzligarchiák által döntően befolyásolt állami visszaélések lehetősége ellen **a helyhatóságok-önkormányzatok önállóságának, önrendelkezési jogának, helyi érdekérvényesítési lehetőségeinek, hatósági jogköreinek megerősítésére, rendeletalkotási lehetőségeinek fokozottabb védelmére és megerősítésére nagyobb szükség van, mint 1990-ben volt.**

Ø Az önkormányzatok kezében lévő **hatósági-fegyelmező közrend-segítő jogkörök** a helyi rend kialakítása és fenntartása okán a település élhetővé tétele szempontjából

kulcsfontosságúak.

Az önkormányzatok

alapvető rendteremtő és rendfenntartó hatósági jogköreit (szabálysértés, gyermekvédelem és gyámügy, szociális ügyek, adóügyek, óvoda és általános iskola fenntartás stb.) meg kell erősíteni,

ha nem az önkormányzatok lefegyverzése („kiherélése”), védekező képességének megvonása, humán erőforrásai szétkergetése általi,

rövidesen drasztikusan megnövekvő vidéki bűnözés miatt akarunk a közbiztonságra 100 milliárdokat költeni

, hanem élhető és virágzó vidéki települések megteremtése által akarjuk Magyarország fejlődését és versenyképességét biztosítani.

Ø A helyhatóságoknak, mint a helyi érdeket megtestesítő és azt képviselő szervezeteknek **kell** a helyi fontos ügyekben (első fokon) hatósági döntést hozni (szubszidiaritás elve) ugyanis **ez a hatékony működés kulcsa**

. Azon a szinten (pl. a járási kormányhivatal) ahol elvi szinten sincs meg a helyi viszonyok létszerű ismerete-átlátása, nincs meg a döntés közösségre vonatkozó hatásának visszajelzése-tapasztalása vagyis nincs helyi érdekazonosság ott nem lesz helyi érdekek megfelelő döntéshozatal sem, vagyis még elvi szinten sem tud kialakulni hatékony (vagyis

rendeltetésszerű) működés, mert

"...amit az egyes egyének saját erejükből és iparkodásuk révén meg tudnak valósítani, azt

Isten elleni vétek

a hatáskörükből kiragadni és a közösségre bízni; éppen így

mindazt, amit egy kisebb és alacsonyabb szinten szerveződött közösség képes

végrehajtani és ellátni, egy nagyobb és magasabb szinten szerveződött társulásra

áthárítani igazságtalanság és egyúttal súlyos veszteség, a társadalom helyes rendjének

felforgatása

, mivel minden társadalmi tevékenység lényegénél és

benne rejlő erejénél fogva segíteni köteles a társadalom testének egyes tagjait, ellenben

soha nem szabad bomlasztania vagy bekebeleznie azokat

". (XI. Pius: Quadragesimo anno)"

Szubszidiaritás elvének sárbatiprása = a rendszer hatékony működési lehetőségének felszámolása.

Ø **Hatósági jogkörök telepítése szempontjából a rendszeresen felmerülő ügyekben, annak az elvnek kellene érvényesülni, hogy első fokon a helyi érdeket ismerő és azt megtestesítő helyhatóság (települési önkormányzat) a helyi közérdek szerint járhasson el**, hiszen ez jelenti a minél körültekintőbb rendeltetésszerű joggyakorlás elemi követelményét és az EU létrejöttékor az alapító **Római Szerződés** 1. cikkében deklarált **szubszidiaritás**

alapvető követelményének teljesülését, a szubszidiaritás elvének a helyhatóságokat megtestesítő önkormányzatoknál a hatékony működés folyamatos biztosítása céljából érvényesülnie kell,

mert a

szubszidiaritás

fogalma azt jelenti, hogy a döntéseket és a végrehajtást arra a területi szintre kell helyezni, amely a legnagyobb átlátással és kompetenciával rendelkezik a feladat megvalósításához.

A szubszidiaritás elvének célja annak biztosítása, hogy a döntéshozatal a lehető legalacsonyabb szinten, az állampolgárhoz a lehető legközelebb történjék, annak állandó ellenőrzése mellett.

A szubszidiaritás elve szerint minden döntést azon a lehető legalacsonyabb szinten kell meghozni, ahol az optimális informáltság, a döntési felelősség és a döntések hatásainak

következményei a legjobban láthatók és érvényesíthetők.

Lényeg, hogy bármely adott kérdésben azon a szinten kell dönteni, ahol egyrészt már rendelkezésre állnak az ehhez szükséges információs és végrehajtási eszközök, másrészt ahol ez a lehető legközelebb marad a döntésben érdekelt állampolgárokhoz.

A szubszidiaritás elvének sárba tiprásának a hatékonyság tönkre tevő hatását már nagyon jól megmutatta a rendőrség munkája vonatkozásában a büntetőeljárás törvény folyamatos „reformjai” által, mi szerint a helyi érdeket képviselő, a helyi viszonyokat jól ismerő, a döntések hatásait követő, a helyi közösség aktív szereplőinek tekinthető helyi rendőrhatalóságokat megfosztják az önálló döntési lehetőségektől és a „szakmaiság” nevében a helyi érdeken kívül lévő ügyészi döntési szerepkört erősítik (az ügyész az ügy ura /dominus rei/, az ügyész nyomoz, vagy nyomoztat stb.) úgy, hogy a szubszidiaritás elvének megfelelő és a döntés hatékonyságát garantáló helyi viszonyokat nem ismeri, a döntések helyi hatását nem követi, a helyi érdekekkel nincs érdekazonossága, mert a helyi közösségnek nem tagja, a döntések negatív hatásai egyáltalán nem érintik. Az első szintű döntéseknél a közösségtől távol lévő pozíciójából következően a helyi közösségen kívülisége miatt (még ha véletlenül szakmailag is teljesen felkészült és az emberi becsület is meg van benne), akkor sem a helyi közösség érdekének megfelelő szempont a legerősebb, hanem a saját érdekrendszere vezeti (ne tévessze el a 30 napos határidőt, ha túl van terhelve akkor ne kezdjen bele vádemeléssel egy újabb tárgyalássorozatra, hanem intézze el az ügyet egy figyelmeztetéssel, vagy egy megszüntetéssel, gyorsított eljárásokat nem fogantatosít, mert át kellene szervezni a tervezett programját stb.).

Ezért az első fokú döntést áthelyezni egy olyan szintre, mely nem látja át a helyi viszonyokat és nem tapasztalja minden következményével együtt a saját bőrén a döntés helyi közösségben kifejtett hatását az – a pápai szociális enciklikával egyetértve – a közösségi működés isteni rendjének, a társadalom helyes működésének a felforgatása és Isten elleni vétkek, mert csak a hatékonyság jelentős csökkenéséhez, az eljárások fölösleges meghosszabbodásához, és a bürokrácia értelmetlen növekedéséhez vezet.

Ezen állítások igazságát könnyen igazolja azon tény, hogy helyi közösségi szereplőként a szubszidiaritásnak megfelelően a helyi közösségi érdeket átélő őrparancsnok szabálysértési jogkörben csak pusztán szabálysértési alakzatban pl. a garázdaság tényállása esetén sokkal nagyobb közösségrendező hatást tud elérni, mint az ügyész ugyanezen jogsértés (pl. a garázdaság) sokkal súlyosabb büncselekményi alakzata esetén, annak ellenére, hogy az őrparancsnoknak sokkal kisebb szankciórendszer áll rendelkezésére. Ennek **titka az**, hogy az őrparancsnok a helyi közösségi érdek szerinti, helyi szereplőként, a helyi közösség életszerű ismeretének a birtokában a döntések közösségi hatásainak ismeretében a társadalom helyes működési rendjének érvényesülése (szubszidiaritás) következtében és

e miatt tud

sokkal hatékonyabb és adekvátabb döntést megvalósítani, mint a közösségből kiemelt szinten lévő, állítólag sokkal felkészültebb és sokkal nagyobb hatáskörrel rendelkező, de a szubszidiaritás elvének megfelelő működési mechanizmust mellőző döntéshozó ügyész, tehát itt is

a szubszidiaritás elvének működési lehetősége a hatékonyság kulcsa és nem a felkészültség, mely nem tudja a szubszidiaritás hiányát pótolni, ezért tehát a rendszer hatékonyabbá tételének útja nem a szubszidiaritás felszámolása irányába mutat a „felkészültebb” és „függetlenebb”, a helyi szintből kiemelt és az életszerű viszonyokra rá nem látó ügyintézői struktúra kialakításán keresztül, hanem a hatékonyság fokozásának helyes iránya a helyi döntéshozók minél erősebb és több hatósági jogkörrel való felruházása valamint szakmai vonalon pedig a minél felkészültebb voltának az elősegítése.

A mai köztisztviselői kar egyébként ezeknek a kritériumoknak már döntően eleget tesz, ezért ezt a ma jól működő közigazgatási struktúrát szétverni és a jól teljesítő helyi köztisztviselői gárdát szétkergetni a magyar vidéken a zömében városi önkormányzatokban kártékonykodó bűnöző (párt)politikusok felelőtlen gazdálkodásának az ürügyén halálos véték, mert a vidékhalál előmozdításának egy rendkívül felelőtlen merénylete.

Ø az önkormányzatok részére főszabályként első fokon a helyi önkormányzatokhoz kell telepíteni az **alapvető rendteremtő és rendfenntartó, hatósági-fegyelmező jogköröket (szabálysértés, gyermekvédelem és gyámügy, szociális ügyek, adóügyek, óvoda és általános iskola fenntartás stb.).**

Ø Az önkormányzati önrendelkezése keretében **alternatív lehetőség**ként lehetne-kellene biztosítani az önkormányzatok részére főszabályként első fokon a helyi önkormányzatokhoz telepített **alapvető**

rendteremtő és rendfenntartó, hatósági-fegyelmező jogkörei (szabálysértés, gyermekvédelem és gyámügy, szociális ügyek, adóügyek, óvoda és általános iskola fenntartás stb.)

valamelyikének átadását – melyet nem kíván vagy a helyi társadalmi viszonyok (pl. a kulmináló terror) miatt nem tud hatékonyan gyakorolni – a kormányhivatal részére.

Ezen rugalmas alternatív megoldás teremtené meg egyedül az adekvát megoldások megtalálásának lehetőségét az annyira különböző gazdasági-társadalmi adottságokkal, különbségekkel rendelkező önkormányzatok között.

Ø Az adekvátan értelmezett fokozott állami szerepvállalásnak nem a hatósági-fegyelmező jogkörök, az önrendelkezési jogok (pl. a rendeletalkotás) csorbításában és elvételében kell megnyilvánulni, hanem a **szigorú ellenőrzésekben és számonkérésekben**, a példás büntetőjogi felelősségre vonások garantálásában és megvalósításában-végrehajtásában. Pl: a budapesti **metróberuházás** egyik ellenőrzése során a fokozott állami felelősségvállalásnak álcázott politikusi haveri mutyik miatt a közbeszerzési szabályok megsértése okán olyan 60 milliárdos támogatásmegvonás történt, melyet aztán a központi költségvetésből kellett fedezni. Ezen összeg Érpatak 250 évi költségvetését fedezné.

Ha nem figyelünk oda a fokozott állami felelősségvállalást képviselő bűnöző politikusok szigorú felelősségvonására, akkor lehetnek itt bármilyen csodareformok azok semmilyen pozitív következményekkel nem fognak járni a magyar nemzet szempontjából. **Helytelen és dilettáns az a hozzáállás és megoldási javaslat, ami a korrupció megengedése után a felelősségre vonások helyett azonnal a rendszer drasztikus átszervezésével kíván hatékony megoldásokat ajánlani a büntetőjogi felelősségre vonhatóságok és felelősségre vonások szigorítása helyett. A háttérhatalom ócska de jól bevált módszerével állunk ismét szemben: egy jól működő rendszert engedik ellenőrzés és felelősségre vonások nélkül működni, ezáltal szabadjára eresztik a felelőtleniséget és a korrupciót, majd a rendszer alapvető mértékű és saját profitmaximalizáló, idegen érdekei szerinti megváltoztatását („strukturális reformok” végrehajtását) követelik először a nemzetközi alapítványaik által működtetett intézeteikben kiképzett „szakértőiken-elemzőiken” keresztül a „haladás”, a „hatékonyságnövelés” és a „költségracionalizálás” varázsszavainak folyamatos mantrázása által, majd a nemzetközi alapítványi támogatásokkal külföldi tanulmányok**

során „kiképzett” hangadó és véleményt formáló politikusok által, végül pedig az igazán semmihez sem értő, semmi iránt mélyen nem érdeklődő, de kellően hataloméhes, felelőtlen és léha politikusok demagóg szónoklatai által.

Ø **A háttérhatalom ócska, de elég számú kollaboráns pártkatona által rendkívül hatékonyan működő forgatókönyve szerinti újabb, de végső felvonás az önkormányzati reform után a következő lesz: az önkormányzatoktól államosított feladatellátást (tűzoltóságok, iskolák stb.) ellenőrizetlenül és büntetlenül engedni majd „működni”, ez által elszabadítani a korrupciót és a pazarlást és nem lesz más üdvözítő megoldás csak a „piacosítás” és ezáltal még a maradék állami önállóság végső felszámolása a maradék vagyonnak és szabályozó jogkörnek az idegen befektetők-gyarmatosítók kezére való átjatszása által.**

Ø **Szükséges a közigazgatási bíráskodás felállítása, de a rendeletek (mint helyi törvények) felülvizsgálata, alkotmányos rend szerinti megvizsgálása, azért mégiscsak az alkotmánybíróság hatáskörébe kell, hogy tartozzon** egy szigorúbb és kötöttebb eljárási rend szerint. Az önkormányzatok rendeletalkotási és önrendelkezési jogát ne lehessen a pártpolitikus vezette és kvázi kézi-vezényelt kormányhivatal huszonéves kormánytisztviselője által pillanatnyi (párt)politikai érdekek szerint felülről és csírájában elfojtani.

Ø **A leghatékonyabb ügyintézését biztosító helyi hivatali humánerőforrások megtartása (és nem a szétkergetése) szükséges**

ugyanis a helyi polgármesteri hivatalok kulcs szerepet tölthetnek be a települések

népességmegtartó erejé

nek fokozásában, a közügyek intézésének hatékony megszervezésben, a lakosság pontos és hiteles közérdekű információkkal való ellátásában, jogszabályokkal kapcsolatos

tanácsadásokban, a közéleti kultúra ápolásában, a helyi közösségszervezésben, a pénzügyi és adóügyi előadók bevonásával az önkormányzatok és civil szervezetek (pl. tűzoltóság, polgárőrség) különböző pályázatainak megírásában, elszámolásában, a települési sajtó és honlap üzemeltetésében, a helyi rendezvények megszervezésében és lebonyolításában stb, stb. Semmilyen információ nem áll rendelkezésre, hogy hány köztisztviselő lesz szétkergetve és hány magasabb költségű kormánytisztviselő lép majd a helyükbe az ezen

vidékhalál

hoz vezető, arcátlanul dilettáns, és abszolúte megalapozatlan „önkormányzati strukturális reform” által.

Ø Egyébként a „haladás”, a „hatékonyságnövelés” és a „költségracionalizálás” varázsszavainak folyamatos mantrázása által megbabonázott, az igazán semmihez sem értő, semmi iránt mélyen nem érdeklődő, de kellően hataloméhes felelőtlen és léha politikusok és társaik semmilyen hatástanulmányt és matematikai-statisztikai elemzést nem tudnak felmutatni a „önkormányzati strukturális reform” szükségességének meggyőző alátámasztására. Ha nincsenek összefüggéseket ismerő és feltáró hatástanulmányok és egzakt matematikai számítások, akkor nem kell ennyire előre szaladni és nem „kell a tempót ennyire tartani”, mert volt már két miniszterelnök, akinek a vezetése alatt álló párt(koalíció)ja számára nagy felhatalmazással minden lehetőség megadatott és mégis a szabadkőműves esküje fontosabb volt mindennél és elárulta a hazáját, és láss csodát mindkettő élete végén már e világi létben igen kegyetlen Istenítéletben részesült.

A kormányokat uraló háttérhatalom számára természetesen vannak élő példák a jelen rendszer „hatékonyságának” tanulmányozására, mert van ahol ez a rendszer „jól működik”: pl. Románia, ami itt van a szomszédságunkban, amit érdemes felkeresni és a saját bőrünkön életszerűségében megtapasztalni. Az ottaniak azt mondják, hogy vidéken teljesen megállt az élet, a településeknek nincs gazdája, a fiatalok perspektíva hiányában mind elmenekülnek, a helyi önrendelkezésnek még a csírája is eltűnt, a bűnözés elharapózott, egyes lelkipásztorok hősiességükben igyekeznek bizonyos lelki támaszt nyújtani és lehetőségek nélkül próbálnak enyhíteni a magukra maradt és folyamatosan fosztogatott öregek nyomorán, a földek értéktelenek és műveletlenek, a lakóházak, az egyházi ingatlanok, az iskola épületek, az önkormányzati épületek, a kultúrházak ott rohadnak le és üresen mennek tönkre, az utak állapota katasztrofális.

Összegezve: rövid időn belül bekövetkezik a vidékhalál, mert a vidék gyakorlatilag élnetetlen a gyarmatosítáni akaró „befektetők” legnagyobb örömére.

Ø a **jegyzői jogintézmény** több száz éves hatékony és jól működő hagyományát meg kellene tartani, mégpedig azért, mert ezen érvényben lévő rendszeren keresztül van a legköltséghatékonyabban biztosítva a polgármesterek és képviselő-testületek eredményes működéséhez törvényességi vonatkozásokban **könnyen elérhető**

mindennapi és folyamatos szakmai tanácsadás

, valamint

ez a jelenlegi rendszer biztosítja a jegyzők feletti helyi kontroll által a helyi közösségek részére a helyi közérdek szerinti, vagyis a rendeltetészerű joggyakorlás megvalósulását. A helyi érdeket megtestesítő önkormányzati képviselő-testület közvetlen kontrollja nélkül a jegyző, a gyámhivatal és a kormányhivatal tisztviselője szinte mindig azokat az eljárásokat fogja választani, mely kevesebb teendővel jár az ő számára, valamint azt a döntést-szankciót fogja alkalmazni, melyik kevesebb konfliktust jelent a számára és nem azt amelyik a rendeltetészerű joggyakorlás szerint a közösség érdeke megkövetelne. Ezért lenne szükség az önkormányzati képviselő-testület előtti beszámolókra a rendőrségi gyakorlathoz hasonlóan az ügyészségnek is, a városi bíróságoknak is, a gyámhivataloknak is, a kormányhivataloknak is, hogy a helyi érdeket megtestesítő önkormányzatok jelzést tudjanak nyilvánítani a munkájukról és elégedetlenség esetén ők is tudják kényszeríteni a hivatalvezetőket a települési érdek szerinti rendeltetészerű joggyakorlásra, mert a mai hivatali, hatósági, ügyészségi, bírósági stb. mindennapi joggyakorlás esetén nem is szempont a települési érdek szerinti joggyakorlás, pedig ezen szempont felizzítása esetén lecsökkenthetők lennének a különböző eljárások és kellően visszatartó erejű szankciók születhetnének, ugyanis a jogállami működés esetén nem mindegy, hogy a jog minek a szolgálatában áll és mennyire szolgálja a helyi közösség érdekét.

Ø A törvényi erőszakkal megteremtett **kényszertársulások zöme helyett** helyi érdekvédelmet biztosítani tudó **önkéntes társulások** at kellene szorgalmazni.

Ø **Az önkormányzati rendszer stabilitását és működőképességét mutatja, hogy a pártpolitikai torzsalkodások által közösségi érdeket elképesztően sárba tipró és folyamatosan hazaáruló állam-működtetés: közvagyon tékozlás, pazarlás, óriási mértékű finanszírozási összegkivonások ellenére még mindig működőképes.**

Ø Minősíthetetlen az a kormányzati arrogancia, mely az összes szakmai közösség (TÖOSZ, MÖSZ, FALUSZÖVETSÉG) és a saját Fidesz-KDNP frakciójának álláspontját is valamint a Fidesz falutagozatának véleményét is gátlástalanul figyelmen kívül hagyja. Szükséges ezen álláspontok beépítése a kormánykoncepcióba, valamint szükséges az önkormányzati reformnak a becsülettel elkészített és példás munkát végző Vidékfejlesztési Minisztérium **Nemzeti Vidékstratégiai Koncepció 2020-hoz** való hozzáigazítása és a legteljesebb szinkron megteremtése, természetesen **nem a Nemzeti Vidékstratégiai Koncepció 2020 rovására.**

Ø Markáns szerepet kell biztosítani az önkormányzatoknak a vidékfejlesztésben, mert **az önkormányzatok** megfelelő humánerőforrással, megfelelő hatósági-fegyelmező és csorbítatlan rendeletalkotási jogkörrel, valamint a mezőgazdasági termeléshez szükséges (pl.: az állami földalaptól biztosított/bérelt) föld és alapvető eszközök birtokában könnyen **a vidékfejlesztés motorjává válhatnak**

Ø Annak ellenére, hogy a városi lakosság esetében 5-ször annyi az egy főre jutó önkormányzati eladósodottság, mint a vidéki lakosság esetében (!!!) a tervezett és a választási kampányban meg sem említett **„strukturális reform” ismét és sokadszor és lehet, hogy**

immár végzetesen a magyar vidéket és a vidéki önkormányzatokat sújtja igazságtalanul, az arrogáns pártpolitikai alapokon működtetett főleg városi önkormányzatok visszaélései és bűnei miatt.

Pedig a vidéki kis önkormányzatok valósítják meg a helyi közérdek megtestesülését, a hatékony gazdálkodást, az eladósodás elkerülését és ők képviselik hitelesen annak a vidéknek a védelmét, mely vidék nélkül nem lehetséges Magyarország talpra állítása és felvirágoztatása valamint versenyképességének helyreállítása.

Bízunk abban, hogy ezen tanulmánnyal is hozzájárultunk, ahhoz, hogy világosan megértessük: a mindenkori kormányoknak nemesebb feladatai és kötelezettségei is vannak, mint a „modernizálás”, „haladás”, „költségracionalizálás”, „hatékonyságnövelés” ostoba érvrendszerének demagóg felhasználása által a világgyarmatosító háttérhatalom kényszerítő elvárásait szolgálóan teljesítve az éppen aktuális térhódítási feladatokhoz szükséges feltételeket megteremtse a különböző „strukturális reformok” előzetes és alapos átgondolása nélkül.

Érpatak, 2011-10-11.

Dr. Orosz Mihály Zoltán

Érpatak polgármestere

{iarelatednews articleid="2273,1775,1815,1508,1359"}